

Undervisning i miljøvernspørsmål

I sterkt industrialiserte stater med stor befolkningstetthet har forstyrrelser i naturmiljøet i lengre tid skapt problemer. Dette har blant annet skapt behov for undervisning og opplæring i miljøvernspørsmål, noe som slike staters lærestalter, universiteter og høyskoler for lenge siden har tatt konsekvensen av. I vårt land er forurensningsproblematikken og problemer i forbindelse med forskjelligartede naturinngrep o.l. først kommet i forgrunnen de senere år. Det er derfor nå også her i landet et skrikende behov for velkvalifiserte fagfolk til å løse de mangeartede oppgaver miljøproblematikken fører med seg. Behovet for undervisning på dette felt ved våre skoler, høyskoler og universiteter har nå meldt seg med full tyngde. Dette behov ble særlig fremtredende i Naturvernåret 1970. Det interessante i denne forbindelse er kanskje at det nettopp er skoleungdom og studenter som i stor utstrekning peker på behovet for utvidet undervisning i naturvernspørsmål.

Behovet for informasjon om miljøvernspørsmål har imidlertid ikke bare vært knyttet til våre skoler og lærestalter. Etter hvert som forurensningsproblemene etc. er blitt mer fremtredende, er informasjonsbehovet for det alminnelige publikum steget. Dette er kommet til uttrykk ved foredrag i foreninger, artikler i presse, tidsskrifter og ved radio- og TV-programmer.

Forurensningsproblemene og truselen mot vårt naturmiljø må møtes med mottiltak. Det er særlig problemenes karakter og riktig valg av mottiltak som har interesse i forbindelse med opplæring og undervisning. Slik undervisning må foregå ved våre høyskoler og universiteter eller få karakter av etterutdanning som arrangeres av forskjellige institusjoner

og foreninger. For en rekke temaer foreligger det nå undervisningstilbud for studenter ved høyskolene og universitetene, men tilbudene synes ofte mangelfulle, kanskje spesielt når det gjelder praktiske problemstillinger i forbindelse med naturvernspørsmål. Forelesningskatalogene fra de forskjellige institusjoner redegjør for hvilken undervisning vedkommende institusjon har å tilby.

Med de mangeartede problemstillinger truselen mot vårt naturmiljø representerer, samt med mangel på kvalifiserte lærerkrefter, er det selvsagt vanskelig å fremlegge tilfredsstillende undervisningstilbud på alle felter. Vi må anta at det stadig foregår en kvalitetsforbedring og utvidelse av de undervisningsformer som allerede foreligger. Spørsmålet om undervisningen på dette felt er koordinert, står imidlertid åpent. Vi har inntrykk av at våre undervisningsmyndigheter hittil har ofret koordineringen av undervisningen i miljøvernspørsmål for liten oppmerksomhet. Norge er et lite land med relativt få høyere undervisningsanstalter. Det burde derfor være mulig å samarbeide undervisningen på miljøvernsektoren slik at den kunne bli mer fruktbar enn hva som nå synes å være tilfelle.

J. E. Samdal.